

[Lasse Budtz]

regeringer, disse Østbloklønde nu er udstyret med, for et nærmere samarbejde med EF er helt åbenbar, og det har en socialdemokratisk delegation haft lejlighed til at konstatere for ganske nylig.

Og så blot til sidst: de nordiske arbejderpartier og de nordiske fagforbund holdt i sommer i Göteborg en nordisk arbejderkongres, arrangeret af den organisation, der går under forkortelsen SAMA, og jeg håber, at regeringen har lagt mærke til, at der i de øvrige nordiske lande, altså Norge, Sverige og Finland, som ikke er med i samarbejdet i EF, blev demonstreret en klar interesse for at komme nærmere til det vesteuropæiske samarbejde. Der var en åbenhed og en interesse for samarbejdet, som nok ikke er set tidligere, og som i grunden står i et grelt modsætningsforhold til den kendsgerning, at Frankrig netop over for disse lande, som altså meget gerne vil komme os andre nærmere, har indført visumtvang.

Til sidst vil jeg blot sige en enkelt sætning, og den skal lyde således: gid vi kunne holde alle udenrigspolitiske debatter i dette ting i denne fredsommelige og positive atmosfære. Jeg tror, det ville gavne os alle ganske overordentligt, så skulle vi ikke se at få ryddet modsætningsforholdene af vejen?

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hr. Albrechtsen mente, at det ikke var lykkedes for regeringen at fremtvinge forbedringer med hensyn til overholdelsen af menneskerettighederne i Tyrkiet. Dér mener jeg ganske afgjort, hr. Albrechtsen tager fejl, og at der er sket forbedringer.

Med hensyn til det, som blev sagt nu til sidst af ordføreren for forespørgerne, er jeg også enig. Vi må henstille til regeringen, at den gør mere ud af netop denne sag og lægger yderligere pres på Tyrkiet. Jeg minder om, hvad jeg sagde under mit tidligere indlæg, at det, der skaber respekt omkring Europarådet, er, at man virkelig holder fast ved demokrati og menneskerettigheder.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg sagde i mit foregående indlæg, at der netop er kommet en yderligere rapport, end-

da udarbejdet af danskere, der har forstand på det, nemlig fra Helsinki-komiteen, som har undersøgt forholdene i Tyrkiet og også haft samtaler med folk, som virkelig har kendskab til dem. Den rapport dokumenterer to ting, for det første at der ikke var hold i teorien om en forbedring, når det gælder yttingsfriheden, og for det andet at torturen systematisk fortsætter.

Der er dokumenterede hændelser med tortur så langt frem som til august måned i år, og om to måneder vil hr. Bernhard Baunsgaard kunne modtage en tilsvarende rapport om hændelser, der foregår i dette øjeblik, hvor vi drøfter det her. Så det er mig ufatteligt, at man vedblivende kan gentage den påstand, at der er sket forbedringer i Tyrkiet. Alt hvad der indløber af faktisk dokumenteret materiale, beviser det modsatte, mens der ikke foreligger skyggen af bevis for den teori, som den danske udenrigspolitik hviler på.

Derfor vil jeg sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at der kun kan være én konklusion, når det gælder Tyrkiet; den rapport, som skal afgives i februar 1987, må føre til den konklusion, at sagen mod Tyrkiet ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol genoptages. Det går jeg ud fra at hr. Bernhard Baunsgaard, som er en forsvarende for menneskerettighederne, kan være enig med mig i; ellers ville det skuffe og overraske mig i utrolig grad. Hr. Bernhard Baunsgaard har jo også modtaget dette materiale, som ikke efterlader skygge af tvivl om forholdene.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 17 af Ivar Nørgaard (S), Hagen Hagensen (KF), Bjørn Elmquist (V), Pelle Voigt (SF), Bernhard Baunsgaard (RV), Bollmann (CD) og Kofod-Svendsen (KRF) (se foran) vedtoges enstemmigt med 133 stemmer.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 65: